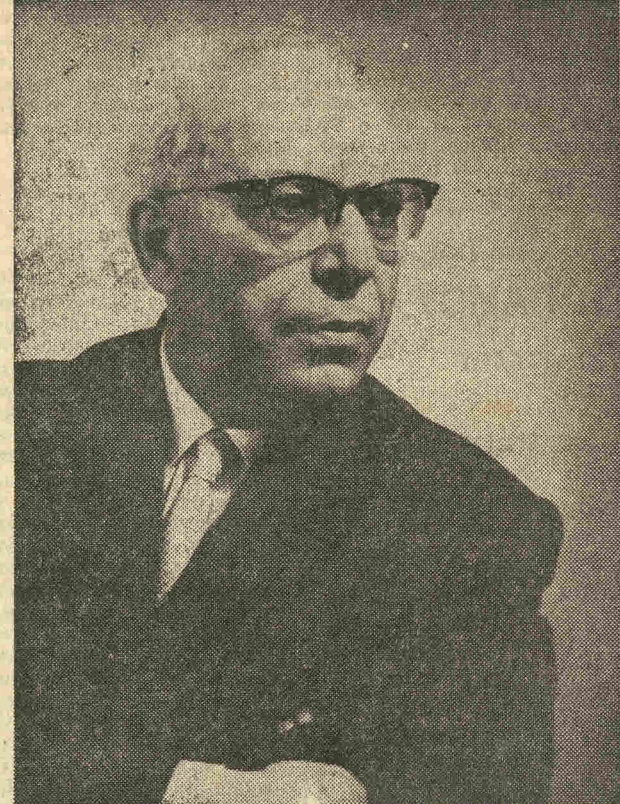

η Φιλολογική σημερινή

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟ

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

Για μιὰ μνημειώδη του έκδοση

Ο κ. ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

την «Ίφιγένεια εν Αύλιδι» του Ευριπίδη, το οποίο δεν είναι άκόμα διεθνώς γνωστό. Θεωρώ ότι είναι ένα από τα εγρήματα του βιβλίου μου γιατί είναι εντελώς καινούργιο. Άρκετά είναι γνωστά, μερικά έχει μεταφέρει ο καθηγητής Γουίννικτον Ίγκραμ που τα έχει καταγράψει στην Ευρωπαϊκή γραφή.

ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

— Τί ενδιαφέρον παρουσιάζει η άρχαία Έλληνική Μουσική σήμερα; Ποιά επίδραση μπορούσε να έχει στη σύγχρονη μουσική;

— Νομίζω ότι το ενδιαφέρον είναι γενικά τεράστιο. Για μας ιδιαίτερα, τους Έλληνες, είναι εξαιρετικά συγκινητικό να διαπιστώνουμε ότι οι ρίζες της Ευρωπαϊκής μουσικής, το ξεκίνημά της, βρίσκεται στην άρχαία Έλληνική Μουσική. Όχι μόνο η ορολογία, π.χ. συμφωνία, συναυλία, τόνος, μέλος, ρυθμοποιία κ.ά. παρ' όλο που όλοι αυτοί οι όροι δεν έχουν την ίδια σημασία που είχαν στους άρχαίους Έλληνες. Π.χ. συναυλία σήμερα, έννοούμε μουσική εκδήλωση στην οποία λαμβάνει μέρος συμφωνική όρχήστρα, χορωδία και λοιπά ενώ στην άρχαία Ελλάδα συναυλία ήταν έκτελεση με δύο αλύους.

Άλλά εκτός από την ορολογία όφείλουμε στην άρχαία Έλληνική Μουσική υροπαντός τους τρόπους ή όπως έλεγαν οι άρχαίοι την άρμονία, που σήμερα με άπλά λόγια θα την ονομάσαμε οι κλίμακες — μέζονες και ελάσσονες. Η διοχέτευση στην Ευρωπαϊκή μουσική έγινε με το Γρηγόριο (Γρηγοριανό μέλος) σε θρησκευτική μουσική και μετά το Άμβροσιανό μέλος, το οποίο πάλι στηριζόταν στις ίδιες ρίζες της ελληνικής μουσικής.

Εκτός τούτου, διεσώθησαν — και αυτό είναι πολύ σημαντικό — άρχαία μουσικά συγγράμματα, άλλα σχεδόν στο άρτιο, που δίνουν πολλές πληροφορίες σχετικά με τις αντίληψεις των άρχαίων Έλλήνων σε θέματα θεωρίας και γενικά στην τέχνη της μουσικής. Άρχικά ξεδιδίοντο με μετά

φραση στα Λατινικά, στα νεώτερα δε χρόνια σε διάφορες Ευρωπαϊκές γλώσσες. Αυτά τα συγγράμματα είναι πολυτιμότερα και πολλές φορές εκπληττεται κανείς για τη διαύγεια και την άρτιότητα της διατυπώσεως.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Μιά νέα ερώτηση: — Ποιά μουσικά κέντρα είχαν αναδειχθεί στην άρχαία Ελλάδα; Ποιά κέντρα, θα λέγαμε, είχαν τα πρωτεία;

Ο κ. Μιχαηλίδης μας λέει: — Άπό τα κέντρα ήταν ή Άθήνα, ή Ίωνία, τα νησιά, ή Λέσβος λόγω χάρη, οί Θήβες, που στην ανά-

πτυξη π.χ. της τέχνης του αλύου έχει κάνει σημαντικές μεταρρυθμίσεις στην τεχνική του αλύου. Ώς γνωστόν, ο αλύος χρησιμοποιούνταν στους μουσικούς διαγωνισμούς, στα Πύθια και άλλου. Άλλο κέντρο ήταν ή Σπάρτη όπου επικρατούσε όμως πνεύμα διατηρήσεως της παραδόσεως. Άπό τους σημαντικότερους συνθέτες ήταν ο Τιμόθεος, ο οποίος πρόσθεσε στη λύρα νέες χορδές, ή οποία όπως ξέρουμε ήταν έπτάχορδη και ήταν το κατ' έξοχην έθνικό όργανο συνδεδεμένο με την παιδεία και τη θρησκεία. Έπομένως, οποιαδήποτε παρέμβαση ή τροποποίηση του όργάνου θα επηρέαζε, όπως έλεγε και ο Πλάτων, το «ήθος». Ο Τιμόθεος,

λοιπόν πρόσθεσε την ενδέκατην ή ίσως και τη δωδέκατη χορδή, όταν δε επρόκειτο να δώσει μιá «συναυλία» στη Σπάρτη, οί Έφοροι του άπέκοψαν τις χορδές που ήταν πάνω από τις έπτά. Μάλιστα δε με ειδικό ψήφισμα τών έξορίσαν από την πόλη τους. Έξ άλλου, ο Πίνδαρος ήταν εκτός από ποιητής και μουσικός, έθεωρείτο δε «κλασσικός» γιατί διατηρούσε την κλασσική παράδοση, το ύφος της κλασσικής, της άπλής, της λιτής, της «διατονικής» ως πούμε μουσικής.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

Ξαναρωτούμε: — Έπειτα από τις μελέτες σας με την άρχαία Έλληνική Μουσική, μήπως έχετε επηρεασθεί από αυτή σαν συνθέτης; Άπάντηση: — Νά σας πώ. Έκείνο που με άπασχόλησε προηγουμένως, ήταν ή μελέτη της Έλληνικής δημοτικής μουσικής και ή μελέτη αυτή και μπορούμε να υποστηρίξουμε στικά ότι ή μουσική αυτή διατηρεί άρκετά στοιχεία από την άρχαία παράδοση.

Προσωπικά ή άρχαία μουσική μ' έχει επηρεάσει στο γενικό της ύφος. Διεσώθησαν από την άρχαιότητα μερικές μελωδίες που πραγματικά έχουν μιá εκπληκτική όμορφιά και ταυτίζονται με τη δική μας σύγχρονη αισθητική αντίληψη. Υπάρχει μιá μικρή μελωδία που διεσώθη, που λέγεται «Τό Έπιτάφιο του Σικύλου», που βρέθηκε στις Τράλλες της Μικράς Άσίας, έγω προσωπικά διαπιστώνω ότι στο έργο αυτό, υπάρχει μιá χάρη, μιá γοητεία ή οποία είναι άξιόλογη και ή οποία — είναι ή μόνη — είναι πλήρης.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

— Ποιά ήταν ή εύτευχεστερη στιγμή στη διάρκεια της συλλογής όλου αυτού του τεράστιου ύλικού;

— Μιά από τις εύτευχεστερες στιγμές μέσα στην έρευνα ήταν όταν είχα δια-

βάσει ότι μιá Γαλλίδα μουσικόλογος βρήκε ένα τμήμα, δηλαδή μερικούς στίχους με μουσική γραφή από την «Ίφιγένεια εν Αύλιδι» του Ευριπίδη. Το κείμενο αυτό βρέθηκε σ' ένα πάπυρο κομματιαστού σε βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Λέυτον. Όταν το πληροφορήθηκα αυτό προσπάθησα να το βρώ. Έπειτα από πολλές μου έρευνες το βρήκα στην Άκαδημία Γραμμάτων και Τεχνών στο Παρίσι. Για μένα ήταν μιá πολύ σημαντική προσωπικά ανακάλυψη, για ένα άνθρωπο που επί 15 χρόνια έρευνουσε μέσα σε αυτά τα πλαίσια. Ήταν μιá από τις εύτευχεστερες στιγμές της όλης μου εργασίας. Θεωρείται το άρχαιότερο που έχει βρεθεί.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

— Η δική μας Κυπριακή μουσική έχει και μιá επίδραση από την άρχαία Έλληνική μουσική; Δηλαδή, διατηρούν άρισμένα στοιχεία;

— Όρισμένα στοιχεία ναί, παρ' όλο που υπάρχουν επίδρασεις της Δυτικοευρωπαϊκής μουσικής. Άλλά έγω προσωπικά λέγω ότι ή δική μας Κυπριακή μουσική, πρέπει να βλέπεται σαν έντεταγμένη στο γενικό πλαίσιο της Έλληνικής μουσικής. Είναι ως το πούμε μιá «διάλεκτος» με τη δική της ιδιομορφία και προσωπικότητα, αλλά ελληνική.

ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Και μιá τελευταία ερώτηση:

— Τώρα που τελειώσατε το έργο σας έπειτα από μόχθους και κόπους εργασίας πολλών έτών, πώς αισθάνεσθε κ. Μιχαηλίδη;

— Βεβαίως αισθάνομαι μεγάλη χάρη και ικανοποίηση, εν τούτοις, δημιουργείται μέσα μου ένα κενό. Μαύ έχει γίνει εισήγηση να μεταφρασθεί στα ελληνικά — είναι πρόταση της Έλληνικής Άκαδημίας — και άρχισα να εργάζομαι προς την κατεύθυνση αυτή. Κατά την έκφραση του κ. Στασινόπουλου, πρέπει να πλουτισθεί και ή Έλληνική Γραμματολογία. Γι' αυτό πρέπει να γραφτεί από την άρχή ειδικά για το ελληνικό κοινό.

ΜΑΝΟΣ ΚΡΑΛΗΣ

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

* Πήραμε το Ήμερολόγιο τσέπης για το 1978, το οποίο εκδίδει για πολλά χρόνια τώρα ή Ίερά Μητρόπολη Αιτωλοακαρνανίας. Κομψό και ώραιο σε εμφάνιση, είναι άφιερωμένο στο θαυματουργό Άγιο Νικόλαο, τόν Έπίσκοπο Μυρών της Λυκίας, ή Ίερά μορφή του οποίου κοσμή το Εξώφυλλο.

* Έξεδόθη και κυκλοφόρησε το περιοδικό «Λαογραφική Κύπρος», τετραμηνιαίο λαογραφικό περιοδικό που έπιμελείται και διευθύνει ο κ. Χρύσανθος Κυπριανού. Στο τεύχος, που είναι άφιερωμένο στη μνήμη του Άρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', συνεργάζονται έκλεκτοι έπιστήμονες και λαογράφοι.

Άπό τα κείμενα ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν ή μελέτη του κ. Α. Γ. Παπαδόπουλου «Η Ζιβανία», του κ. Κ. Πιλαβάκη «Ετυμολογία των πόλεων και χωριών της Κύπρου», τα «Δημώδη άσματα Βαθύλακα» κ.ά.

* Πήραμε το περιοδικό «Άκάμας», τεύχος 2ο, που είναι έκφραστικό όργανο του Συνδέσμου Άποδήμων Δρουσιωτών, με ποιήλη κι ενδιαφέρουσα ύλη.

ΕΝΑΣ μεγάλος συμπατριώτης μας, ένα έκλεκτό τέκνο της Κύπρου, ο Σόλων Μιχαηλίδης, που το όνομά του τιμάει τόν τόπο μας τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς σαν έπιστήμονας μουσικόλογος, συνθέτης και διευθυντής όρχήστρας, βρίσκεται αυτές τις μέρες εδώ.

Σκοπός της επισκέψεώς του αυτής είναι ή έκδοση του μοναδικού στο είδος του, μνημειώδους έργου του «Έγκυκλοπαιδεία της Μουσικής της Άρχαίας Ελλάδας» που βραβεύτηκε τόν περασμένο Δεκέμβρη από την Άκαδημία Άθηνών, σαν μιá πολύτιμη συμβολή στην έπιστημονική έρευνα στον τομέα της μουσικολογίας. Το βραβείο συνοδεύεται με χρηματικό ποσό 150 χιλιάδων δραχμών και όχι 15 χιλιάδων, όπως πρόσφατα δημοσιεύθηκε στον Τύπο.

Με τόν κ. Μιχαηλίδη είχαμε μιá πολύ φιλική και έγκάρδια συνομιλία στα Γραφεία των «Τυπογραφείων Ζαβαλλή», όπου έχει τυπωθεί το έργο του, που πραγματικά είναι ευρωπαϊκού επιπέδου από άπόψεως έκτυπωτικής εργασίας.

ΜΙΑ ΜΝΗΜΕΙΩΔΗΣ ΕΚΔΟΣΗ

— Κύριε Μιχαηλίδη, τί σας έφερε αυτές τις μέρες στην Κύπρο;

— Ήρθα εδώ, μας λέει, για να παραλάβω τα υπόλοιπα αντίτυπα από την έκδοση του βιβλίου μου, που τυπώθηκε εδώ στα «Τυπογραφεία Ζαβαλλή» και με την ευκαιρία αυτή θέλω να έκφράσω τις ευχαριστίες στον οικο αυτό — χωρίς να θέλω αυτό να αποτελέσει οποιαδήποτε διαφήμιση — για την θαυμάσια εργασία που έγινε, γιατί σύμφωνα με τη γνώμη πολλών, όταν έφθασε στο έζωτερικό, είναι μιá ευρωπαϊκή έκδοση. Άκόμα και από τόν οικο Φαίηπερ, ο οποίος ανέλαβε την κυκλοφορία του διεθνώς.

ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ

Συνεχίζουμε: — Κύριε Μιχαηλίδη, για να γίνει μιá τέτοια κολοσσιαία εργασία, κατ' τη γνώμη μου, μήπως έχετε άσχοληθεί για πολλά χρόνια με το θέμα αυτό;

— Ίσως θα μπορούσα να πώ, ότι συνολικά με άπασχόλησε ή γραφή, ή συλλογή του ύλικού, ή επεξεργασία και λοιπά, τα τελευταία 15 χρόνια. Θα μπορούσα όμως να πώ ότι ή ιδέα του βιβλίου αυτού μου ήρθε το 1946—47, δηλαδή πριν 30 χρόνια περίπου, όταν ήμουν στο Λονδίνο για ένα χρόνο, είχα μιá ύποτροφία τότε, και εργάσθηκα για έξη μήνες στη Βιβλιοθήκη του Βρετανικού Μουσείου όποτε και συνέλαβα τότε την ιδέα ενός Λεξικού της άρχαίας Έλληνικής Μουσικής.

Παρόμοιο έργο δεν υπήρχε σε καμιá γλώσσα μέχρι σήμερα.

— Μοναδικό στο είδος του, συμπληρώνουμε.

— Μοναδικό, λέει ο κ. Μιχαηλίδης, με την έννοια ότι δεν έχει έκδοθεί άλλο.

Κατόπιν, λόγω πολλών άλλων μου άπασχολήσεων, δούλευα κατ' άποτρό τμηματικό, αλλά ταξίδευα μιá δυο φορές στο Λονδίνο για να συνεχίσω την έρευνητική μου εργασία.

ΕΡΕΥΝΕΣ

Μιά νέα ερώτηση:

— Η έρευνά σας κ. Μιχαηλίδη σας έφερε σ' έπαφή με καινούργια έργα των άρχαίων Έλλήνων; Έχετε ανακαλύψει καινούργια στοιχεία τα οποία μέχρι τώρα παρέμεναν άγνωστα;

— Οί έρευνές μου με έφεραν σ' έπαφή με όλα τα μουσικά κείμενα τα οποία έχουν βρεθεί μέχρι σήμερα. Συγκεκριμένα με ένα από τα τελευταία που βρέθηκε πριν τέσσερα χρόνια, από

Ὁ κ. Σόλων Μιχαηλίδης
Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ
Συλλόγου Μουσικῶν
τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας
Θεσ/νίκης

Ὁ Σύλλογος Μουσικῶν τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Θεσ/νίκης σέ ἑκτακτη Γενική Συνέλευση τοῦ στίς 7 Ἀπριλίου 1978, τιμώντας τόν κ. Σόλωνα Μιχαηλίδη ἰδρυτὴ καὶ πρῶτο Γενικό Διευθυντὴ τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Θεσ/νίκης – γιὰ τὸ πολλαπλᾶ πολύτιμο ἔργο του καὶ τὴ γενικώτερη προσφορά του στὴ Μουσική ζωὴ τῆς Θεσ/νίκης καὶ σέ ἐπέκταση τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου, ἀποφασίζει σάν δείγμα τῆς ἀμέριστης ἐκτιμῆσεως, ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ στὸν ὠραῖο καὶ εὐγενῆ ἄνθρωπο καὶ θαυμαστό ἐργάτη,

ἀνακηρύσσει αὐτόν: Ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Μουσικῶν τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Θεσ/νίκης καί,

τοῦ προσφέρει φιλοτεχνημένη ἀναμνηστικὴ πλακέτα μέ τὸ ἔβλημα τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ἐπιγραφή:

«ἀνάμνηση
γιὰ τόν Σόλωνα Μιχαηλίδη
ἰδρυτὴ
τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Θεσσαλονί-
κης».

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΟΛ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

Οί μέχρι τώρα εισπράξεις από την πώληση Σημειώσεων «Ίστο-

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει του άρθρου 24 του περί 'Ακινήτου Περιουσίας (Διακοτοχής, 'Εγγραφής και 'Εκτιμώσεως) Νόμου, γνωστοποιείται ότι ο Χρυσόστομος Παναγιώτη Κυριάκου εκ Π. Κυβίδων συνεφώνησε να πωλήση δυνάμει της δηλώσεως πωλήσεως υπ' αριθμόν Π.1119)78 του Κτηματολογίου Λεμεσού προς τον Μόδεστον Χριστοδούλου Τσίτσην εκ Π. Κυβίδων το συμφέρον του επί του κάτωθι ακινήτου:

'Αμπέλι με 1 έλην έκτάσεως 3 σκαλών εις την τοποθεσίαν Καταλύματα του χωρίου Π. Κυβίδες υπ' αριθμόν τίτλου 6278 Φ) Σχ. L111)3 τεμάχιον 399 τὸ ὅλον μερίδιον ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν £85.

ΕΝΟΡΚΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κάτωθεν ὑποφαινόμενος 'Ανδρέας Α. Τάσος εκ Καλοπαναγιώτη, κατοχὸς ταυτότητος υπ' ἀρ. 12913, ὀρκίζομαι καὶ δηλῶ τὰ ἑξῆς:

1. 'Εγεννήθην τὴν 2 'Ιανουαρίου 1913 εις Καλοπαναγιώτην.
2. Ὁ πατήρ μου ὀνομάζετο 'Αναστάσης Κωνσταντῆ καὶ ἡ μήτηρ μου 'Αννα Π. Λοῖζα.
3. Ὅταν ἐγεννήθην τὸ ὄνομά μου κατεχωρήθη εἰς τὰ Ληξιαρχικὰ βιβλία ὡς 'Ανδρέας 'Αναστασίου Κωνσταντῆ, ἐνῶ ἄρῃστερον μοῦ ἐδόθη τὸ ὄνομα 'Ανδρέας Α. Τάσος.
4. Παρακαλῶ, ὅθεν ὅπως γῆνη ἢ ἀναγκαίᾳ διόρθωσις εἰς τὰ Ληξιαρχικὰ βιβλία.

Ὁ ἐνόρκως δηλῶν
'Ανδρέας Α. Τάσος.

ρία τῆς Μουσικῆς, Μορφολογία, 'Αρμονία, 'Αντίστιξις, Φυγὴ καὶ «Θεμάτων 'Αρμονίας» τοῦ συμπαιτριώτη μας μουσουργοῦ Σολ. Μιχαηλίδη ἔχουν ἀνέλθει στὸ καθαρό ποσὸ τῶν £430.

Τούτο, με ἀπόφαση τοῦ ἰδίου, διατέθηκε ἐξ ὀλοκλήρου γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν ταπεινῶν τῶν διαφόρων Μαθητικῶν Ὀμίλων καὶ 'Επιμορφωτικῶν Κέντρων τῶν 'Εκτοπισμένων, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν κάτω ἀπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

'Αναλυτικὰ, ἔχουν εὐεργετηθεῖ ἀπὸ τὸ ποσὸ αὐτὸ τὰ πῖθ κάτω Ἰδρύματα: 'Επιμορφωτικὰ Κέντρα: Πύλας, 'Επισκοπῆς, 'Ανθου πόλεως, Δ' Δημ. Σχολείου Λεμεσού, Δ' Δημ. Σχολείου Στροβόλου, διαφόρων Καταυλισμῶν Περιοχῆς Λευκωσίας καὶ ὁ Μαθητικὸς Ὀμιλος Δάσους 'Αχνας.

'Αντίτυπα τῶν πῖθ πάνω ἐκδόσεων βρίσκονται γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται στὰ Μουσικὰ καταστήματα: «Φ. Παρτασιδης», «Δέλτα» καὶ «Εὐαγγελισμός» στὴ Λευκωσία.

Γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ, ἔχει ἀποφασισθεῖ ἀπὸ τὸν συνθέτη νὰ διατεθοῦν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κέρδη ἀπὸ τὴν πώληση τοῦ δίσκου «Ὕμνος καὶ Θρήνος γιὰ τὴν Κύπρο» καθὼς καὶ τῆς παρτιτούρας τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ δίσκου αὐτοῦ καὶ τῆς σχετικῆς παρτιτούρας, μποροῦν ν' ἀποτείνονται στὴ διεύθυνση: Κ. Ρούσον, Εὐριπίδου 10Α, 'Αγλαντζιά — Λευκωσία ἢ καὶ με τηλεφώνημα στοὺς ἀριθμοὺς 40)2346 (ὄρες γραφείου) ἢ στὸ 22603 (3—9 μ.

Ο ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΣ
Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
ΘΑ ΜΕΛΕΤΗΣΗ
ΤΟ ΘΕΜΑ
ΙΔΡΥΣΕΩΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Εισηγήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως μετακληθῆ εἰς Κύπρον ὁ διαπρεπὴς Κύπριος μουσουργὸς Σόλων Μιχαηλίδης πρὸς μελέτην τοῦ θέματος ἰδρύσεως Κρατικῆς Ὀρχήστρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως ἐν γένει τῆς μουσικῆς ἐν Κύπρῳ.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Μιχαηλίδης εἶναι Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ὀδείου Θεσσαλονίκης.

Προτάσει τοῦ δρος
Σπυριδάκι

ΔΙ' ΙΔΡΥΣΙΝ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Θὰ μετακληθῆ
ὁ κ. Σ. Μιχαηλίδης

Ἐνεκοινώθη χθὲς ἐπισήμως, ὅτι εἰσηγήσει τοῦ Ἑπουργοῦ Παιδείας δρος Κ. Σπυριδάκι, τὸ Ἑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως μετακληθῆ εἰς Κύπρον ὁ διαπρεπὴς Κύπριος μουσουργὸς Σόλων Μιχαηλίδης πρὸς μελέτην τοῦ θέματος ἰδρύσεως Κρατικῆς Ὁρχήστρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως ἐν γένει τῆς μουσικῆς ἐν Κύπρῳ.

Ὡς γνωστὸν, ὁ κ. Μιχαηλίδης εἶναι Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης.

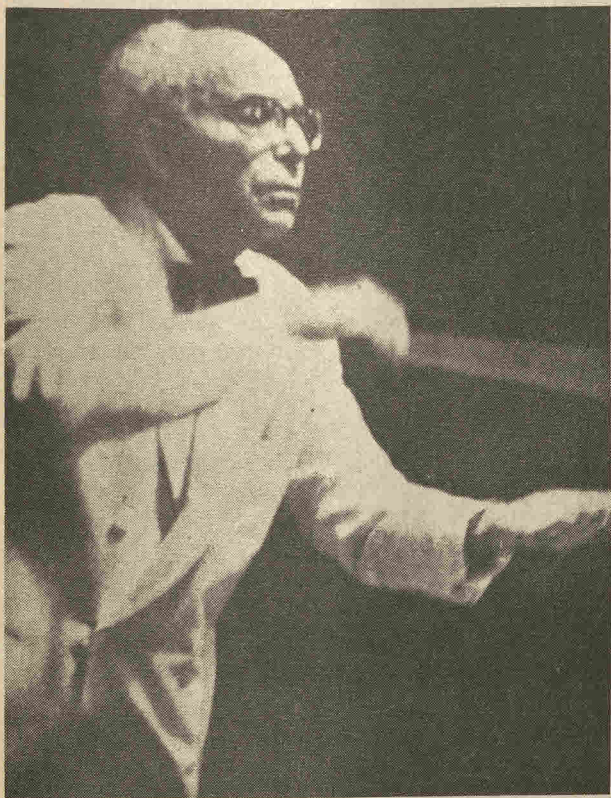
ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΣΟΛ- ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἄρμοδίως ἀνεκοινώθη ὅτι εἰσηγήσει τοῦ Ἑπουργοῦ Παιδείας τὸ Ἑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως μετακληθῆ εἰς Κύπρον ὁ διαπρεπὴς Κύπριος μουσουργὸς κ. Σόλων Μιχαηλίδης πρὸς μελέτην τοῦ θέματος ἰδρύσεως Κρατικῆς Ὀρχήστρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως ἐν γένει τῆς μουσικῆς ἐν Κύπρῳ.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Μιχαηλίδης εἶναι Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ὠδείου Θεσσαλονίκης.

Σόλων Μιχαηλίδης

Ὁ Σόλων Μιχαηλίδης (1905—) εἶναι ὁ μεγαλύ-
τερος μουσουργὸς τοῦ τόπου μας στὸν τομέα τῆς
σοβαρᾶς μουσικῆς. Μπορεῖτε ν' ἀκούσετε ἔργα του
ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ ἰδίου, τὸ Σάββατο 15.7.78
στὶς 1005—1100 ἀπὸ τὸ Β' Πρόγραμμα τοῦ
Σταθμοῦ μας.

«Έλληνες συνθέτες»

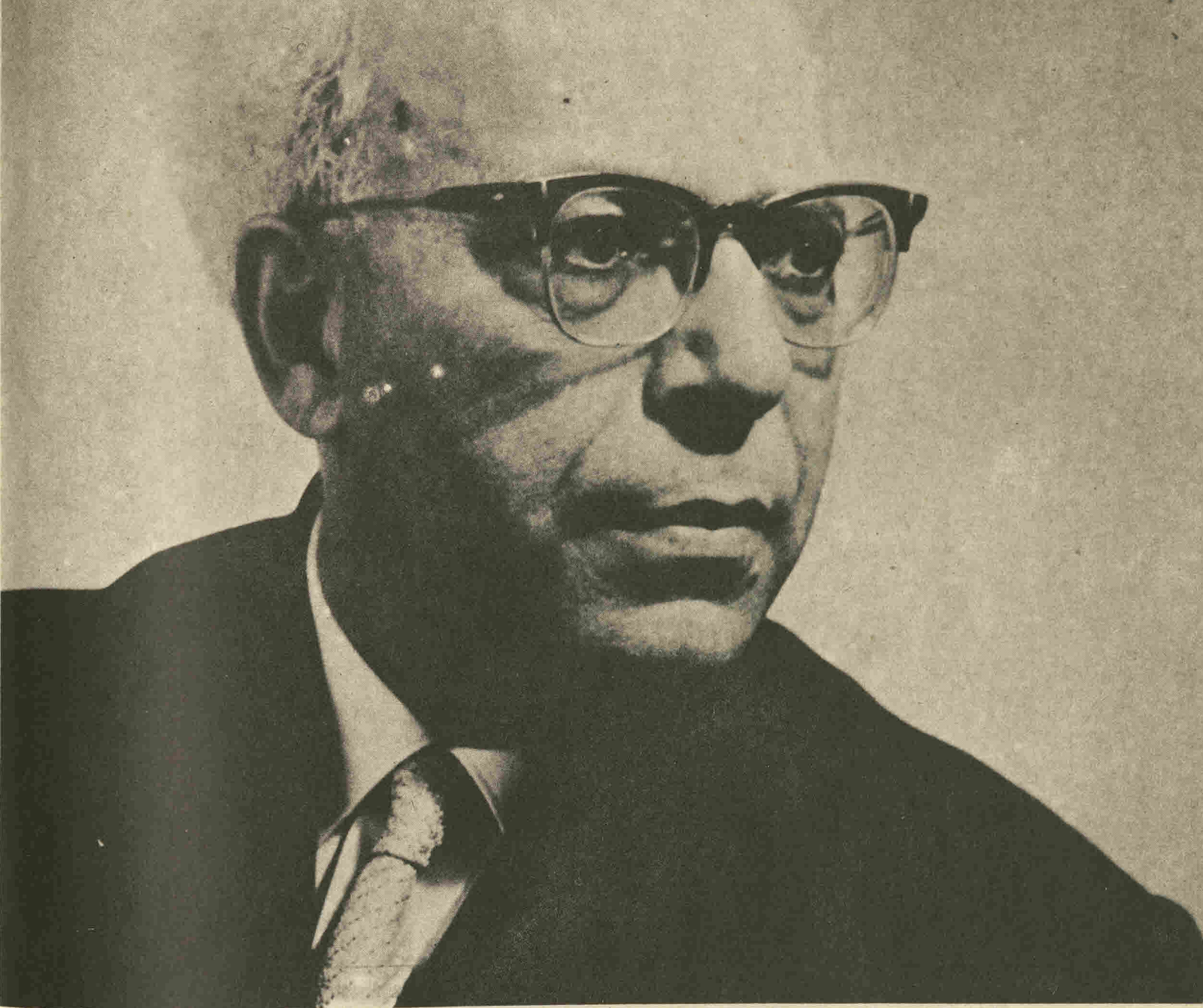
Στήν έκπομπή του Α΄ Προγράμματος «Έλληνες συνθέτες» (Έπιμέλεια: Κυριακῆς Μακρυδάκη) τήν Τρίτη, 4.4.78, ὥρα 22.30, θά μεταδοθεῖ τό Β΄ μέρος ἀπό τή ζωή καί τό ἔργο του Έλληνα συνθέτη Σόλωνα Μιχαηλίδη.

Στή φωτογραφία ὁ Σόλωνας Μιχαηλίδης (ἀριστερά) μέ τόν διάσημο βιολοντσελίστα Μοτσίσλάβ Ροστρόποβιτς.

Σόλwnas Michahλίδhs

‘Η ζωή και τό έργο του συνθέτη και μαέστρου Σόλwna Michahλίδh είναι τό θέμα τής έκπομπής «Έλληνες συνθέτες» που θά μεταδοθει από τό Α΄ Πρόγραμμα τήν Τρίτη, 28.3.78, ώρα 22.30.

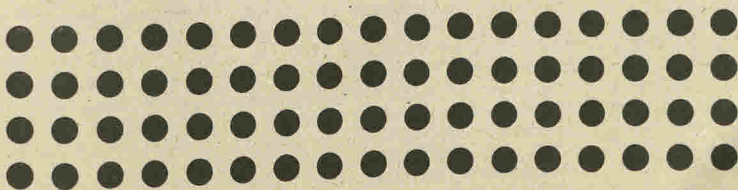
424

25-31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1978

Μήκη κυμάτων

- 1) Α΄ Πρόγραμμα: 412μ. ή 728 ΚΗΖ
- 2) Β΄ Πρόγραμμα: 216μ. ή 1385 ΚΗΖ
- 3) YENEΔ: 306μ. ή 980 ΚΗΖ
- 4) Νυκτερινή έκπομπή
Β΄ Προγράμματος:
451μ. ή 665 ΚΗΖ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΕΡΤ ΚΑΙ YENEΔ**

Μέ Θαυμασιμό καί δέος

SOLON MICHAELIDES

«The Music of Ancient Greece»

An Encyclopaedia

Preface by R.P. Winnington-
Ingram

London, Faber and Faber, 1978,

365 σ. + 10 πίνακες

Ἡ περίπτωση τοῦ Ἑλληνα μουσικολόγου πού ἐκδίδει στά ἀγγλικά μιά μεγάλη μελέτη του γιά τήν ἑλληνική μουσική δέν εἶναι οὔτε πρωτοφανής οὔτε παράλογη ἢ ὑπεροπτική ὡς πράξη. Εἶναι ἐν μέρει ἐνδεικτική καί αὐτή τοῦ ἐνδιαφέροντος πού ἔχει ἡ πολιτεία μας γιά τή μουσική — ἀκόμη καί τῶν προγόνων!

Ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς τοῦ Σόλωνα Μιχαηλίδου εἶναι ἕνας πολύτιμος θησαυρός πού προσφέρεται στή μελέτη τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς, γιά νά προωθηθεῖ τῆ μουσικολογία, νά διαλύσει πολλές ἀπό τίς συγχύσεις καί νά διευκρινήσει ὅσες ἀσάφειες συναντᾶ κανεὶς συχνά σέ μελέτες αὐτοῦ τοῦ χώρου.

Τίς δυνατότητες αὐτές ἴσως ἔχει ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια ἐπειδή εἶναι τό μοναδικό βιβλίο πού συγκεντρώνει τόσες πολλές καί δυσεύρετες πληροφορίες γιά τήν ἀρχαία ἑλληνική μουσική καί ἐπειδή καί ἡ παραμικρότερη ἀπό αὐτές ἔχει ἀντληθεῖ ἀπό τίς πηγές καί ὄχι ἀπό σύγχρονες ἱστορίες καί λεξικά. Ἀπό αὐτή λοιπόν τήν ἄποψη, τοῦ ὅτι πρόκειται δηλαδή γιά ἕνα ἐπίτευγμα τῆς διεθνούς μουσικολογίας καί ὄχι τῆς ἑλληνικῆς, ἡ ἐπιλογή τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας δικαιώνεται.

Ὁ ἀριθμός τῶν πηγῶν ἀπ' ὅπου ἀντλεῖ ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια εἶναι ἐνδεικτικός καί τοῦ ὄγκου τῆς ἐργασίας καί τῆς πληρότητας τοῦ ἔργου: Σῶζονται σήμερα τά κείμενα εἰκοσιενός συγγραφέων πού ἀσχολήθηκαν μέ τή θεωρία μόνον, τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς: οἱ νεώτεροι, Μιχαήλ Βρυένιος καί Γεώργιος Παχυμέρης ἔζησαν στό Βυζάντιο τόν 14ο μ.Χ. αἰώνα, οἱ περισσότεροι, στοὺς ἑλληνοιστιμικούς χρόνους καί οἱ σημαντικότεροι στοὺς τέσσερις τελευταίους π.Χ. αἰῶνες. Ἐκτός ἀπό αὐτές τίς καλύτερες καί πιό εἰδικές πηγές —πού εἶναι πάνω ἀπό 21 ἀφοῦ ὀρισμένων συγγραφέων σῶζονται περισσότερα ἀπό ἕνα ἔργα— ὑπάρχει ἀκόμη μεγαλύτερος ἀριθμός κειμένων, ἱστορικών, φιλοσοφικών, ταξιδιωτικῶν, μέ ἔκτενεις καί ἐξίσου χρήσιμες πληροφορίες: εἶναι πολλοί ἀπὸ τοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνα, πολλά ἀπὸ τά ἔργα τοῦ Ἀριστοτέλη ἢ τοῦ Πλούταρχου, οἱ ἱστορίες τοῦ Ἡρόδοτου, οἱ Περιηγήσεις τοῦ Πausanias, ὀρισμένα ἔργα τραγικῶν καί κωμικῶν ποιητῶν, μελέτες Ἑλλήνων μαθηματικῶν κλπ. Ὑπάρχουν ἀκόμη, τρία σημαντικά ἐγκυκλοπαιδικά λεξικά: τοῦ Σουΐδα, τοῦ Πολυδεύκη καί τοῦ Ἡσύχιου.

Γιά κάθε λοιπόν ὄρο τῆς μουσικῆς (μέ τή σημερινή ἀντίληψη θά πρέπει νά προσθέσουμε καί τοῦ χοροῦ, τῆς ποίησης καί τῆς δραματικῆς τέχνης) γιά κάθε μουσικό, μουσικό ὄργανο καί συγγραφέα περί μουσικῆς, ἡ ἐγκυκλοπαί-

δεῖα δίνει τίς οὐσιώδεις καί θετικές ἐρμηνείες πού τυχόν ὑπάρχουν σέ κάθε μιά ἀπό αὐτές τίς πηγές, ἢ πού συνάγονται ἀπό αὐτές, παραπέμποντας στίς σελίδες τῶν πιό ἐγκυρῶν ἐκδόσεών τους. Ἔτσι ὀρισμένα ἀπὸ τά λήμματα, ὅσο ἀφοροῦν τοὺς πιό εὐχρηστους καί πολυσήμαντους μουσικούς ὄρους, ὅπως «ἁρμονία», «τόνος» κλπ., εἶναι πολυσέλιδα καί ἐξαντλοῦν κάθε ἔννοια πού ὑπορεῖ νά παίρνει ἡ λέξη ἀνάλογα μέ τή θέση της στό κείμενο. ἀλλά καί ἀνάλογα μέ τήν ἐποχὴ πού χρησιμοποιεῖται.

Τά λήμματα πού ἀναφέρονται στοὺς συγγραφείς τῶν «πηγῶν», ἐκτός ἀπὸ τίς πληροφορίες γιά τή ζωή καί τό ἔργο τους καί μιά συνοπτική βιβλιογραφία —πού συνοδεύει κάθε ἄλλο λήμμα, ὅταν ὑπάρχει— ὁ συγγραφέας δίνει ἕναν πολύτιμο κατάλογο τῶν σημαντικῶν ἐκδόσεων τοῦ ἔργου τους πού ἔχουν γίνει στήν Εὐρώπη ἀπό τήν Ἀναγέννηση ὡς σήμερα. (Σημειώνουμε, σάν ἕνα ἄλλο δείγμα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Πολιτείας μας γιά τήν ἑλληνική μουσική, πῶς κανεὶς ἀπὸ τοὺς 21 θεωρητικούς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς δέν ἔχει ἐκδοθεῖ ἢ μεταφραστεῖ στή σύγχρονη Ἑλλάδα.)

Μεγάλη ἔκταση καί σημασία ἔχουν ἐπίσης λίγα λήμματα πού κολύπτουν γενικότερα θέματα, ὅπως «Λεξιπανά τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς». Αὐτά συγκεντρώνουν τά ἐγκυρότερα παρίσματα τῆς μουσικολογικῆς ἐρευνας γιά τό εἰδικό θέμα ἀλλά καί κάθε πρακτικὴ πληροφορία (χειρόγραφα, βιβλιοθήκες, μουσεῖα κλπ.) γιά μιά νέα μελέτη του.

Ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια λειτουργεῖ ἀλφαβητικά. Οἱ λέξεις καί τά ὀνόματα εἶναι μεταγραμμένες μέ στοιχεῖα τοῦ ἀγγλικοῦ ἀλφάβητου, ὄχι μεταφρασμένες. Ἀμέσως μετά τόν τίτλο τοῦ λήμματος, δίνεται ἡ ἑλληνική γραφή καί ἡ προφορά της. Στό τέλος τοῦ βιβλίου ὑπάρχει εὐρετήριο μέ τήν ἀντίστοιχη σχέση: ἀκολουθώντας τό ἑλληνικό ἀλφάβητο δίνει τήν ἑλληνική γραφή καί παραπέμπει στή μεταγραμμένη μορφή τῆς λέξης.

Τά κείμενα διασαφηνίζονται μέ πολλά μουσικά παραδείγματα, γραμμένα στό πεντάγραμμο. Ἡ ἀνεπάρκεια αὐτοῦ τοῦ συστήματος γιά τήν παρασημανση τῶν ἑλληνικῶν μουσικῶν διαστημάτων, καλύπτεται, ἐν μέρει μέ τή χρήση τῶν σημαδιῶν τῆς σύγχρονης μουσικῆς γιά τά τέταρτα τοῦ τόνου καί, συνολικά, μέ τίς ἐξηγήσεις τῶν κειμένων.

Τά περισσότερα λήμματα γιά τά μουσικά ὄργανα συνοδεύονται ἀπὸ καλοφτιαγμένα γραμμικά σχέδια τῆς Ἑλένης Χαρικλίδου, ἐνώ οἱ ἐκτός κειμένου πίνακες περιέχουν καλοτυπωμένες φωτογραφίες ἀρχαίων ἀγαλμάτων, ἀγγείων καί ἀνάγλυφων σπηλῶν μέ θαυμάσιες παραστάσεις μουσικῶν.

Ὡς ἔργο ἐνός μόνον ἀνθρώπου, ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς προκαλεῖ θαυμασμό. Ὡς ἔργο ἐνός ἀνθρώπου πού δέν εἶναι μόνο μουσικολόγος, ἀλλά συγχρόνως καί συνθέτης μέ πλούσιο ἔργο, μαέστρος καί καθηγητής μέ πικρή, διεθνὴ δράση, προκαλεῖ ἀληθινὸ δέος.

Καίτη Ρωμανοῦ

Λεμεσιανά Χρονικά

ΑΙΩΝΙΑ ΘΑ ΖΗ

ΤΗΣ πόλης μας τὰ νιάτα τὰ μαθητικά μὲ ἄμιλλα κινούνται γιὰ νὰ στεφθεῖ μ' ἐπιτυχία ἡ πορεία τῆς ἀγάπης στὴ μνήμη τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου Γ'. Μία φάλαγγα παλμῶδης μὰ καὶ μεγαλειώδης ἀπὸ τὸ Λανίτειο Γυμνάσιο θὰ κινήσει μὲ τὸν εὐθυτενῆ Δεσπότη κ. Χρῦσανθο στὴν πρώτη τῆ γραμμῆ, τοῦ θὰ τελήσει πιὸ μπροστὰ καὶ δέηση ἐπιμνημόσυνη.

Διπλὸς λογιέται ὁ σκοπὸς ἐτούτης τῆς πορείας. Τιμὸν με πρῶτα εὐλαβικά Ἐκείνον τοῦ ἀναλώθηκε μὲς τὸν ἀγῶνα τὸν πυρφόρο γιὰ τοῦ νησιοῦ τῆ λευτεριά καὶ τῆ Δημοκρατία. Καὶ δεύτερο, γιὰ νὰ συνδράμουμε ἀπόρους μαθητὲς ποὺ τὸσες ἔχουμε ἑλλείψεις.

Ἀσίσιαστος ἦταν ὁ πάθος τοῦ Ἐθνάρχου γιὰ μόρφωση καὶ προκοπὴ τῶν νέων. Ποτές του δὲν ἀρνήθηκε νὰ ἐνισχυε ἠθικά καὶ ὕλικά τοὺς σπουδακοτὲς ποὺ ἐστεροῦντο μέσων.

Στὸ πείσμα τῶν ἐλάχιστων ἐκείνων ἀρνητῶν, τοῦ Μακαρίου ἡ μορφή δὲν ἔσβησε ἀλλὰ θὰ ζῆ αἰώνια γιὰτὶ θροιάει στὴν καρδιά καὶ στὴν ψυχὴ τῆς Κύπρου.

Τοῦ κ. Π ΛΕΜΕΣΗ

ΣΟΛΩΝ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ἡ πρόσφατη θράβευση τοῦ διακεκριμένου μουσικολόγου, συνθέτη καὶ ἀρχιμουσικοῦ κ. Σολῶνα Μιχαηλίδου, ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τιμὰ τόσο τὸν ἴδιο προσωπικά ὅσο καὶ τὴ νῆσο μας γενικώτερα.

Ὁ τιμηθεὶς ὑπῆρξε ἐμψυχωτῆς καὶ πρωτοπόρος τῆς μουσικῆς κινήσεως στὴ Λεμεσό ὅπου πρόσφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες γιὰ 2' ὀλόκληρα χρόνια, εἴτε σὰν διευθυντῆς τοῦ Ὀδείου τῆς πόλεως, εἴτε σὰν καθηγητῆς στὸ Γυμνάσιο, εἴτε σὰν ὑπευθύνος τοῦ μουσικοῦ Τμήματος τοῦ συλλόγου «Ἀρης». Μὰ καὶ σὰν μέλος τῆς Λεμεσιανῆς κοινωσίας ἔχαιρε ἀγάπης κι' ἐκτιμῆσεως γιὰ τὴν ἀνθρωπιὰ καὶ τὴν προσήνεια του.

Διεθνῶς ἀπελάμβανε μεγάλης φήμης κι' ἐπαινετημένα ἀπετέλεσε μέλος ἐπιτροπῶν παγκοσμίων διαγωνισμῶν Μουσικῆς.

Τὸ 1952 ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Μουσικῆς ποὺ συνήλθε στὸ Λονδίνο ὅπου παρέστησαν 300 σύνεδροι ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο.

Ἔργα τοῦ ἐξεδούσαν ἀπὸ ξένους ἐκδοτικοὺς οἴκους καὶ συνθέσεις του ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τῆς κρατικῆς ὀρχήστρες Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, ἀπὸ ξένες ὀρχήστρες τῆς Γαλλικῆς, Γερμανικῆς, Ἰταλικῆς τηλεοράσεως, τὸ Μπί Μπί Σί κλπ.

Τοῦ ἀπενεμήθησαν πλείστες ὄσες διακρίσεις καὶ παράσημα γιὰ τὴν πολυνηχίδι συγγραφικὴν καὶ συνθετικὴν δράση του. Τελευταίως ἦταν Διευθυντῆς Ὀρχήστρας τοῦ Κρατικοῦ Ὄργανισμοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἡ στήλη μας τοῦ ἀπευθύνει δλόθερμα συγχαρητήρια.

ΕΝΩ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ
ΜΑΣ ΚΑΙΟΝΤΑΙ...

Τὸ κίνημα τοῦ ἀναρχισμοῦ ποὺ ἔχει ἐμφανισθεῖ σὲ διάφορες χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ ποικί-

‘Ο μεγαλύτερος Κύπριος μουσουργός

‘Ο Πρόεδρος της ‘Ακαδημίας ‘Αθηνών κ. Πέτρος Χάρης, παρουσία του Προέδρου της ‘Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Τσάτσου, του Προέδρου της Βουλής κ. Παπασπύρου και άλλων ανθρώπων του πνεύματος, της τέχνης και της πολιτικής απονέμει το βραβείο στον κ. Μιχαηλίδη.

ΣΤΙΣ 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1977, ο συμπατριώτης μας μουσουργός Σόλων Μιχαηλίδης, τιμήθηκε για δεύτερη φορά από την ‘Ακαδημία ‘Αθηνών. Σε πανηγυρική συνεδρία στην Αίθουσα τελωτών της ‘Ακαδημίας, παρουσία του Προέδρου της ‘Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Τσάτσου, του Προέδρου της Βουλής των ‘Ελλήνων κ. Παπασπύρου και άλλων επισήμων, ο τότε Πρόεδρος της ‘Ακαδημίας κ. Πέτρος Χάρης του παρέδωσε δίπλωμα για το δίπλοιο «‘Εγκυκλοπαιδεία της ‘Αρχαίας ‘Ελληνικής Μουσικής» που έχει εκδόσει.

‘Ο Σόλων Μιχαηλίδης τιμήθηκε από την ‘Ακαδημία ‘Αθηνών και τον Δεκέμβριο του 1974 σε αναγνώριση της προσφοράς του και γενικά για την δραστηριότητα του στον τομέα της Μουσικής.

Για τον τιμώμενο συμπατριώτη μας, που το 1957 ανέλαβε την διεύθυνση του Κρατικού ‘Ωδείου Θεσσαλονίκης μετά από πρόσκληση του ‘Ελληνικού ‘Υπουργείου Παιδείας, αναφέρουμε περιληπτικά την σταδιοδρομία του.

‘Ο μεγαλύτερος μουσουργός της Κύπρου στον τομέα της κλασικής Μουσικής, γεννήθηκε στη Λευκωσία στις 12 Νοεμβρίου 1905.

‘Αφού σπούδασε πρώτα στο TRINITY COLLEGE OF MUSIC του Λονδίνου, συνεχίζει τις σπουδές του στο Παρίσι στην ECOLE NORMAL DE MUSIQUE πλάι στην διάσημη Νάντια Μπουλαζέρ (άρμονια, αντίστιξη και φούγκα), με τον R. THIBERGE, P. MAIRE, A. CORTOT (πιάνο) και στην SCHOLA CANTORUM με τον Γκι ντε Λιονκούρ σύνθεσε και με τον Μαρσέλ ‘Ασμπού διεύθυνση ‘Ορχήστρας. ‘Αφού πήρε τὰ διπλώματα του και από τις τρεις Σχολές, γύρισε στην Κύπρο το 1934 και ίδρυσε το ‘Ωδείο και τον Σύλλογο Συναυλιών Λεμεσού. Δίνει συναυλίες σε όλες τις πόλεις της Κύπρου, δημιουργώντας έτσι μια εξαιρετικά σημαντική μουσική κίνηση.

Το 1957, ύστερα από πρόσκληση του ‘Ελληνικού ‘Υπουργείου Παιδείας, αναλαμβάνει την διεύθυνση του Κρατικού ‘Ωδείου Θεσσαλονίκης. Το Φεβρουάριο του 1959 διορίζεται μόνιμος ‘Αρχιμουσικός της Συμφωνικής ‘Ορχήστρας Βορείου ‘Ελλάδος και όταν έγινε Κρατική το 1966, διορίζεται Γενικός Διευθυντής.

‘Εχει διευθύνει επανειλημμένα Συμφωνικές ‘Ορχήστρες στην Γαλλία, Γερμανία, ‘Ιταλία, Ρουμανία, ‘Ηνωμένες

Πολιτείες, Φιλιππίνες κ.ά. Πολλά έργα του, Συμφωνικά κυρίως έχουν εκτελεστεί τόσο από ‘Ελληνικές Συμφωνικές ‘Ορχήστρες όσο και από το BBC, η Γαλλική, Γερμανική, ‘Ελβετική, ‘Ιταλική, Νορβηγική και Ρουμανική Ραδιοτηλεόραση.

‘Από το 1949 καλείται για 20 συνεχή χρόνια σαν μέλος της Κριτικής ‘Επιτροπής του Διεθνούς Μουσικού Διαγωνισμού Λάγκολλεν της Ουαλλίας και το 1975 εκλέγεται ‘Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου του. ‘Υπήρξε μέλος του ‘Εκτελεστικού Συμβουλίου της Διεθνούς ‘Εταιρείας Λαϊκής Μουσικής από το 1948 μέχρι το 1968.

‘Από το 1971 ζή στην ‘Αθήνα. Σήμερα είναι ‘Αντιπρόεδρος της ‘Ενώσεως ‘Ελλήνων Μουσουργών του ‘Εθνικού Συμβουλίου Μουσικής και του Συμβουλίου του Διεθνούς Φεστιβάλ Ουαλλίας.

Στην μακρόχρονη και γόνιμη σταδιοδρομία του πήρε τις διακρίσεις του Ταξιάρχου του «Φοίνικα» (1965), ‘Επίτιμος ‘Εταίρος του Καλλεγίου Τρίνιτυ του Λονδίνου (1952), της ‘Αμερικανικής ‘Εθνομουσικολογικής ‘Εταιρείας (1966) και Βραβείο της ‘Ακαδημίας ‘Αθηνών (1974).

Δημοσίευσε πολλές μουσικολογικές μελέτες και πολλά άρθρα πάνω σε διάφορα μουσικά θέματα σε Γαλλικά,

‘Αγγλικά και ‘Ελληνικά περιοδικά.

Το σημαντικότερο όμως έργο του είναι η «‘Εγκυκλοπαιδεία της ‘Αρχαίας ‘Ελληνικής Μουσικής», που όπως μάς είπε ο ίδιος εκδίδεται για πρώτη φορά σε οποιαδήποτε γλώσσα ένα τέτοιο λεξικό. Βεβαίως έχουν δημοσιευθεί κατά καιρούς σημαντικές μελέτες γύρω από το θέμα αυτό, ιδίως τον περασμένο αιώνα. ‘Υπάρχει σκέψη να εκδοθή στο μέλλον η ‘Εγκυκλοπαιδεία αυτή και στα ‘Ελληνικά.

Την άνοιξη του 1975, συνθέτει την καντάτα «‘Υμνος και Θρήνος για την Κύπρο» σε στίχους Γιάννη Ρίτσου, για βαρύτονο, μικτή χορωδία και ορχήστρα. Το έργο αυτό παρουσιάζει πρώτα στη Λεμεσό, μετά στην Πάφο, Λάρνακα και στη Λευκωσία σε επίσημη πρώτη, παρουσία του άεμνήστου Προέδρου ‘Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Οί εισπράξεις διετέθησαν υπέρ των έκτοπισθέντων.

Το έργο αυτό μαζί με άλλα έργα του συνθέτη ενεγράφη σε δίσκο με τίτλο «‘Υμνος και Θρήνος». Το προϊόν των εισπράξεων διετέθη για τον ίδιο σκοπό.

Η ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ του Σόλωνα Μιχαηλίδη στον Διεθνή χώρο της Μουσικής, αντανάκλα και στο ‘Αρχαίο νησί και νέο νησί, νησί των μαρτυριών (όπως λέει κι ο ποιητής), την μαρτυρική Κύπρο.

‘Ο Σόλων Μιχαηλίδης διευθύνει την χορωδία του ‘Αρεως Λεμεσού στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Δοκίμες για την παρουσίαση σε επίσημη πρώτη του έργου του «‘Υμνος και Θρήνος για την Κύπρο».

